

Prosjektet Treårig yrkesfaglærerutdanning ved NTNU og HIST
STYRINGSGRUPPEN

Møtet 10.11.06

Saksbehandler: JL

**SG 41/06: SAKSPAPIR TIL STYRENE VED NTNU
OG HiST**

Vedlegg:
Foreløpig utkast til sak

Forslag til vedtak:
Prosjektleder arbeider videre med et forslag til ny sak til styringsgruppen i nært samarbeid med Rune Hegge og Jon Inge Resell.
Innspillene fra styringsgruppen tas med i det videre arbeidet.

Prosjektleder har tidligere sendt forslag til saksdokument til de besluttende organer ved NTNU og HiST. Saksdokumentet var basert på utredningen (juni 2006) og drøftingene i styringsgruppen for øvrig.

Ved NTNU er saken alt behandlet i to organer, Forvaltningsutvalget for lærerutdanningene og Utdanningsutvalget. Saken skal behandles av NTNU-styret i desember.

Ved HiST skal saken behandles i styret for Avdeling for lærer- og tolkeutdanning før saken kommer opp i høgskolestyret på desembermøtet.

Da det er viktig at de to styrene forelegges mest mulig likelydende saksdokumenter og mest mulig likelydende forslag til vedtak, blir det viktig med samordningen i slutfasen. Ved HiST er det bestemt at Rune Hauge skal være saksbehandler i forbindelse med styrebehandlingen. Jon Inge Resell har den samme rollen ved NTNU. Prosjektleder har tatt initiativet til et snarlig møte med de to. Det er viktig at en i prosessen drar veksler på den store kompetansen som finnes i administrasjonen ved begge institusjoner, og det er sterkt ønskelig innspill fra administrativt hold kommer inn før den endelige behandlingen i styringsgruppen.

Styringsgruppen får seg nå forelagt det saksdokumentet som prosjektleder tidligere har sendt de besluttende organer ved begge institusjoner. Det er bare gjort noen mindre tilpassinger i teksten foreløpig.

Endelig saksdokument må skrives ut etter at alle viktige spørsmål er ferdig utredet, særlig da økonomien og fagplanene. Formålet med styringsgruppens behandling på dette møtet må først og fremst være å få inn synspunkter på struktur og hovedpunkter som må med i saken.

Vedlegg:

FORELØPIG FORSLAG TIL SAK:

TREÅRIG YRKESFAGLÆRERUTDANNING VED NTNU OG HiST – 180 STP

Forslag til vedtak:

Det opprettes et bachelorstudium i treårig yrkesfaglærerutdanning ved NTNU og HiST innenfor følgende fagretninger: Bygg- og anleggsteknikk, Elektrofag, Teknikk og industriell produksjon, Helse- og sosialfag og Restaurant og matfag. Studiet er et samarbeidsprosjekt mellom NTNU og HiST. De føringene som ligger saksdokumentet, legges til grunn for den videre planleggingen.

Vedlegg:

1. Utredningen En treårig yrkesfaglærerutdanning ved NTNU og HiST
2. Rammeplan for yrkesfaglærerutdanning (januar 2006)
3. Brev fra Utdannings- og forskningsdepartementet av 13.12.05
4. Brev til Kunnskapsdepartementet av 21.08.06

Studiet er sammensatt av yrkespedagogikk med 30 studiepoeng, yrkesdidaktikk med 30 studiepoeng, faglig bredde med 60 studiepoeng og faglig dybde med 60 studiepoeng – til sammen 180 studiepoeng. I dette lærerstudiet er det et dobbelt praksisfelt, yrkespraksis (minst 12 uker) og skolepraksis (minst 12 uker).

Den overordnende styringen er tenkt ivarettatt av et felles styringsorgan der NTNU og HiST er likeverdig representert. I tillegg foreslås det at styringsorganet også har eksterne medlemmer. Det må føres forhandlinger mellom NTNU og HiST om en samarbeidsavtale, og den nøyaktige sammensetningen av dette styringsorganet vil være en naturlig del av en slik avtale.

Administrasjon og koordinering av det nye studiet legges til Program for lærerutdanning (PLU) ved NTNU. Det betyr at NTNU vil være ansvarlig for studentene både når det gjelder opptak, gjennomføring, utstedelse av vitnemål og øvrige studieadministrative forvaltningssaker

PLU blir fagansvarlig enhet for yrkespedagogikk og yrkesdidaktikk, mens HiST får fagansvaret for faglig dybde og faglig bredde. En tar i første omgang sikte på å tilby treårig yrkesfaglærerutdanning innenfor følgende utdanningsprogrammer i videregående opplæring: Bygg- og anleggsteknikk, Elektrofag, Teknikk og industriell produksjon, Helse- og sosialfag og Restaurant og matfag. Fagansvarlige enheter ved HiST blir da følgende avdelinger: Avdeling for teknologi, Avdeling for helse- og sosialfag, Avdeling for sykepleie, Avdeling for mat- og medisinsk teknologi.

Studiet er primært beregnet på fagarbeidere som ønsker å utdanne seg til å yrkesfaglærer i videregående skole eller til opplæringsjobber i bedrifter/institusjoner. *Rammeplan for yrkesfaglærerutdanning* (januar 2006) slår fast at de som skal tas opp til studiet, må ha fagbrev eller tilsvarende, minst to års praksis og generell studiekompetanse eller vurdert realkompetanse.

Bakgrunn

I statsbudsjettet for 2006 ble det lagt inn midler til 50 nye studieplasser i Trondheim innen yrkesfaglærerutdanning. 25 studieplasser ble lagt til HIST og 25 til NTNU. Begge institusjoner mente at det ville være for tidlig å starte med treårig yrkesfaglærerutdanning alt i 2006. Institusjonene anmodet det daværende Utdannings- og forskningsdepartementet om å bevilge penger til en utredning i 2006 med sikte på at det nye studiet kunne starte opp høsten 2007. Denne anmodningen ble imøtekommet. Det ble bevilget penger til et prosjekt. (Vedlegg 4) Leder for PLU fikk et delegert ansvar for å koordinere arbeidet, og prosjektlederstillingen ble fysisk plassert til PLU, Låven, Dragvoll.

I forståelse med departementet blir de budsjettmidlene som er bevilget til yrkesfaglærerutdanning i Trondheim over statsbudsjettet for 2006, benyttet på følgende måte: PLU bruker de 25 plassene som NTNU har fått tildelt, til å øke kapasiteten på fleksibelt PPU for yrkesfag. Fordi dette er et toårig løp, ble antall plasser økt med 50 fra høsten 2006. HiST vil bruke sine 25 plasser til videreutdanning/etterutdanning for yrkesfaglærere i videregående opplæring. Oppstart blir høsten 2006, men kursene fortsetter inn i 2007.

Departementet forutsatte at det innen 1. juni 2006 skulle leveres en utredning. Utredningen ble sendt Kunnskapsdepartementet i begynnelsen av juni 2006. Dokumentet baserer seg på et tett samarbeid mellom styringsgruppen, referansegruppen og prosjektleder, og alle tilrådinger var enstemmige. Før utredningen ble ferdigstilt, var saken forelagt Forvaltningsorganet for lærerutdanning (FUL) ved NTNU, Utdanningsutvalget ved NTNU samt en møte mellom rektor, berørte dekaner og HiST sine representanter i styringsgruppen og referansegruppen. Oversendelsesbrevet ble undertegnet av rektor Torunn Klemp (HiST) og prorektor Julie Feilberg (NTNU).

Etter initiativ fra NTNU og HiST var det 18. august et møte i Kunnskapsdepartementet mellom statssekretær Åge R. Rosnes og en felles delegasjon fra de to institusjonene. Fra NTNU stilte prorektor Julie Feilberg og konstituert studiedirektør Hilde Skeie. Fra HiST stilte dekanus Arulf Omdal og høgskolelektor Olav R. Aarhaug. Fra prosjektet stilte leder for styringsgruppen og leder ved PLU, Per Ramberg, og prosjektleder Jarle Landro.

Statssekretær Rosnes ga positive tilbakemeldinger på den utredningen som var foretatt av NTNU og HiST. Det kom ellers klart fram at beslutningen om en statlig satsing på treårig yrkesfaglærerutdanning i Trondheim var tatt i og med den bevilgningen til 50 studieplasser som ble lagt inn på statsbudsjettet for 2006, og som kom til å bli videreført i 2007. I utredningen gikk NTNU/HiST inn for å bevilge ekstra penger til en koordinatorstilling i fire år. Dette spørsmålet ble drøftet på møtet, og statssekretæren oppfordret institusjonene til å sende en egen søknad om ekstrabevilgning. Søknaden ble sendt 21. august 2006, og på statsbudsjettet for 2007 ble søknaden imøtekommet med kr 800 000, jf. punktet om økonomi.

Allerede i 1998 ba den gang ”Arbeidsgruppen i Midtnorsk nettverk for lærerutdanning” Per Ramberg om å opprette en arbeidsgruppe som skulle utrede spørsmål i forbindelse med en eventuell igangsettelse av en treårig yrkesfaglærerutdanning i Midt-Norge. Det ble nedsatt en egen arbeidsgruppe med representanter for NTNU, HiST og HiNT til å utrede spørsmålet. Gruppen konkluderte med å være positiv til oppstart av det nye studiet. Til tross for dette ble det ikke igangsatt et slikt tilbud. Ingen av de tre institusjonene fant det forsvarlig å starte opp uten at departementet stilte friske økonomiske midler til disposisjon, og de statlige signalene gikk den gang ut på at en oppstart av en treårig yrkesfaglærerutdanning måtte finansieres gjennom omprioriteringer innenfor institusjonenes eksisterende budsjetter.

Treårig yrkesfaglærerutdanning

På bakgrunn av forslag i NOU 1996: 22 *Lærerutdanning. Mellom krav og ideal* vedtok Stortinget å etablere en treårig sammenhengende yrkesfaglærerutdanning, jf. Stortingsmelding nr. 48 (1996 – 1997) *Om lærerutdanning* og Inst. S. Nr 285 (1997). Hensikten var å utvikle en modell for yrkesfaglærerutdanningen som hadde en forankring i yrkeslivet, i yrkespraksis og opplæringsinstitusjonene i fag- og yrkesopplæringen, og som samtidig var på høyskolenivå (St.meld. nr.16 (2001 – 2002)).

Den trønderske arbeidsgruppens innstilling fra 1998 oppsummerte hovedprinsippene for den treårige yrkesfaglærerutdanningen på følgende måte:

a. Det doble praksisfeltet. Dette innebærer at studentene skal skaffe seg innsikt i og kunnskap om sitt yrkesfag både ute i bedrifter/institusjoner og i skolen. Studentene skal ha praksis både i skole og bedrift. Utøvelsen av yrkesfaget, dets kultur og tradisjoner kan ikke tilegnes bare ved å lese litteratur, dette må erfares i praksis.

b. Den yrkesfaglige tradisjon og metode: Dette innebærer at studiet må legges opp slik at en starter i det konkrete og går fra det kjente til det ukjente. Denne tradisjonen bygger på at en er oppgaveorientert, og at relevante teorier brukes for å løse ulike oppgaver.

c. Helhet og sammenheng. De ulike komponentene i studiet skal kobles sammen slik at studentene opplever studiet som en helhet.

d. Likeverd med annen lærerutdanning. Det betyr at dette studiet skal tilbys innenfor høyere utdanning. Mange av dagens yrkesfaglærere har hatt yrkesteoretisk utdanning ved tekniske fagskoler. Dette er et skoleslag som ligger mellom høyere utdanning og videregående opplæring.

Disse fire hovedprinsippene skal ha direkte innvirkning på opplegget for studiet. Rammeplan for yrkesfaglærerutdanning (januar 2006) slår fast at ”arbeidet med målområdene skal foregå i et vekselspill mellom praktisk pedagogisk og yrkesfaglig erfaring, teoretisk kunnskap og didaktisk refleksjon.”

Som en konsekvens av dette legges det opp til at de forskjellige elementene i studiet – yrkespedagogikk, yrkesdidaktikk, yrkesfaglig bredde, yrkesfaglig dybde, skolepraksis og yrkespraksis – stort sett er langt inn i planen alle studieår.

Det arbeides tverrfaglig med alle fag i alle emner, men med fokus på pedagogikk, yrkesdidaktikk og yrkesfaglig bredde i første del av studiet og pedagogikk, yrkesdidaktikk og yrkesfaglig dybde i siste del av studiet. Dette er fordi studentene har dårligst bakgrunn i yrkesfaglig bredde, og økte kunnskaper på dette feltet er viktig for praksis/undervisning på de brede vgl-kursene i vg. opplæring.

Denne oversikten er hentet fra Bygg- og anleggsteknikk ved Høgskolen i Akershus synliggjør plantenkingen:

1. studieår	Pedagogikk (P)	Yrkesfaglig Bredde (B)		Yrkesdidaktikk (YD)	Skolepraksis (SP)	Yrkes-Praksis (YP)
2. studieår	(P)	(B)	Yrkesfaglig Dybde (D)	(YD)	(SP)	(YP)
3. studieår	(P)	(B)	(D)	(YD)	(SP)	(YP)

Denne hovedmodellen vil gjøres gjeldende for alle de fem utdanningsprogrammene, men fordelingen av studiepoeng det enkelte studieår kan komme til å variere noe mellom de ulike utdanningsprogrammene. Innenfor Design og håndverk ved Høgskolen i Akershus har en ut fra spesifikke faglige vurderinger valgt å legge inn noe yrkesfaglig dybde også første studieår. Dette endrer likevel ikke hovedmodellen. Fagplangruppene vil bli utfordret til å vurdere slike spørsmål nærmere.

Strategisamsvar

Både NTNU og HiST har lange tradisjoner med lærerutdanning, og en sterk satsing på slik utdanning er nedfelt i styringsdokumentene for begge institusjoner.

NTNU har tradisjonelt konsentrert seg om å utdanne allmennfaglærere til videregående skole og til ungdomstrinnet i grunnskolen. De senere år har universitetet også tilbudt fleksibelt PPU for yrkesfag. Det nye studiet vil styrke den yrkesfaglige siden ytterligere og skape en noe bedre balanse mellom yrkesfag og allmennfag. En slik utvikling vil være viktig når en vet at et tett samarbeid mellom yrkesfaglærere og allmennfaglærere er en viktig forutsetning for at den videregående skolen skal lykkes med sin opplæring. Ansvar for yrkesfaglig bredde og yrkesfaglig dybde er lagt til HiST. Det legges likevel opp til at en skal søke å dra veksler på den kompetansen som finnes i teknologimiljøene ved NTNU.

HiST har inntil nå konsentrert seg mest om å utdanne allmennlærere til grunnskolen. Avdeling for teknologi har imidlertid erfaring med etter- og videreutdanning av yrkesfaglærere i videregående skole. Avdeling for mat- og medisinsk teknologi har tilbudt ett års fordypning i yrkesteori for dem som har ønsket å kvalifisere seg som yrkesfaglærer. Svært mange av dem som er yrkesfaglærere på Helse- og sosialfag i videregående opplæring, har en sykepleierutdanning i bunnen. Det betyr at Avdeling for sykepleie i realiteten har spilt og spiller en viktig rolle når det gjelder utdanningen av yrkesfaglærere på feltet. En rekke av dem som underviser på avdelingen, har også arbeidet i videregående opplæring. Etableringen av en treårig yrkesfaglerutdanning i Trondheim vil være et viktig og faglig interessant tilskudd til høyskolens lærerutdanning.

Krav til bachelorprogram

Både universiteter og høyskoler har i dag modulstrukturerte studier, men systemene er noe forskjellige. NTNU har et system der et emne skal være på 7,5 studiepoeng eller et multiplum av dette. Ved høyskolene er normalt et emne på 5 studiepoeng eller et multiplum av dette. Denne forskjellen er problematisk med tanke på koordinering, innpassing etc. Det kan tenkes flere alternative løsninger på dette problemet:

Alternativ 1: En kan bruke NTNUs modulsystem for de disiplinene som legges til universitetet (yrkespedagogikk og yrkesdidaktikk) og høyskolesystemet for de disiplinene som legges til HiST (faglig bredde og faglig dybde)

Alternativ 2: Det lages en felles ordning, hvilket må bety at den ene institusjonen eller begge må avvike fra sin normalordning.

Alternativ 2 vil være å foretrekke, for det gjør det enklest å drive planlegging. Forskjellen på 5 og 7,5 studiepoeng er ikke svært stor. Hvis en tar utgangspunkt i 5, åpner en for en noe større fleksibilitet, mens 7,5 signaliserer litt strengere minstekrav til en modul. Ev. innpassing av moduler fra andre studiesteder som tilbyr treårig yrkesfaglærerutdanning, blir enklere om en satser på 5 studiepoeng, for de øvrige studiestedene med slik utdanning er høyskoler. Det bør være mulig for en yrkesfaglærerstudent å søke overføring fra et studiested til et annet. Dette taler for at høyskolenes modulsystem legges til grunn. Det betyr at NTNU må gjøre et unntak i forhold til sitt regelverk.

Fagplan, emnebeskrivelser

I *Rammeplan for yrkesfaglærerutdanning*, del 1, som er felles for all lærerutdanning, slås det fast at det skal utarbeides en lokal fagplan basert på rammeplanen:

Lov om universiteter og høyskoler § 46-2 slår fast at departementet kan fastsette nasjonale rammeplaner for enkelte utdanninger. Lov og rammeplaner utgjør et forpliktende grunnlag for institusjonene som gir lærerutdanning, for de tilsatte, studentene og representantene for praksisopplæringen. Med utgangspunkt i rammeplanene utvikler institusjonene fagplaner for obligatoriske og valgfrie studieenheter. Planene skal tolke og presisere mål og fastsette innhold, studielitteratur, arbeidsmåter og vurderingsordninger for hvert fag. De skal også vise helheten i studiet.

NTNU har tradisjonelt brukt begrepet studieplan både om planer som hadde sitt grunnlag i en rammeplan, og andre planer. Styringsgruppen har valgt å holde seg til rammeplanens terminologi. Det betyr at vi i denne sammenheng bruker betegnelsen *fagplaner*.

Det er en spesielt stor utfordring å utforme gode rammeplaner for den treårige yrkesfaglærerutdanningen. Dette skyldes kompleksiteten i utdanningen og behovet for samarbeidet mellom en rekke aktører. For å sikre at utdanningen blir relevant samtidig som det legges til rette for et tett samarbeid mellom aktørene, har styringsgruppen nedsatt fem fagplangrupper bestående av fagpersoner fra NTNU, HiST, bedrifter/institusjoner og videregående skoler/Sør-Trøndelag fylkeskommune. Fagplangruppene har frist til 1. november for å komme med sine endelige forslag.

Styringsgruppen vil behandle fagplanene 10. november, før planene går til endelig behandling ved NTNU og HiST.

Styringsgruppen har vedtatt å gi fagplangruppene en føring om at ta utgangspunkt i de aktuelle fagplanene fra Høgskolen i Akershus, samtidig som det presiseres at de skal foreta en selvstendig vurdering og foreslå andre løsninger der de finner det riktig ut fra sitt faglige skjønn.

Når det gjelder struktur og hovedtrekk er det imidlertid ingen grunn til å tro at våre fagplaner skal bli vesensforskjellige fra de fagplaner og emnelister som er vedtatt ved HiAK. Vi velger derfor å legge ved emnebeskrivelser fra HiAK som viser de elementene som på de fleste punkter er felles for alle de fem utdanningsprogrammene. (Vedlegg 1)

Kostnadsberegning og finansiering

I utredningen (juni 2006) sies det følgende om økonomien:

7.1. Inntekter

Det legges til grunn at det i første omgang opprettes 50 studieplasser innenfor treårig yrkesfaglærerutdanning ved NTNU og HiST fra høsten 2007.

Denne utdanningen kommer inn under kategori D i det statlige overføringssystemet for universiteter og høyskoler. Det betyr at en årlig vil motta kr 58.500,- per student som en grunnbevilgning. Samlet blir dette kr 2.925.000,- for 50 studenter. I tillegg mottar institusjonen kr 39.000,- per år for hver student som består eksamen. Den samlede inntektsmulighet i forbindelse med 50 studieplasser på dette studiet blir kr 4.870.000,-. Dette er et maksimumsbeløp, som forutsetter at samtlige studenter består eksamen. Vi må ta høyde for færre studenter i en oppstartsperiode, og dermed mindre tildelinger knyttet til studiepoengsproduksjonen.

7.2. Utgifter

Den treårige yrkesfaglærerutdanningen er Norges mest kompliserte lærerutdanning, og dette har også økonomiske konsekvenser. Erfaringene fra andre høyskoler viser at det har vært spesielle rekrutteringsproblemer knyttet til dette studiet så langt. Samtidig vil en skreddersydd opplæring med stor grad av gruppedeling både i breddekompetanse, dybdekompetanse og yrkesdidaktikk er svært ressurskrevende. Det samme er det doble praksisfeltet. Skal rammeplanens forutsetninger følges opp på en god måte, kreves bl.a. et utstrakt samarbeid både blant dem som står for utdanningen på NTNU og HiST og i forhold til mange eksterne samarbeidspartnere.

NTNU og HiST mener at det er gode grunner til at den treårige yrkesfaglærerutdanningen får en spesiell "startpakke". Med den kompleksiteten studiet har, vil en koordinatorfunksjon være ett nødvendig tiltak for å legge til rette for et kvalitetsmessig godt tilbud. Mot denne bakgrunn ber vi om at en oppstart av 3-årig yrkesfaglærerutdanning ved NTNU/HiST gis en ekstrabevilgning. Det ligger an til at det blir avsatt midler til 50 studieplasser på statsbudsjettet for 2007 i en 4 års periode til en koordinatorstilling/prosjektleder. I sum vil det handle om anslagsvis 750 000 – 800 000 inklusive indirekte kostnader.

På møtet med statssekretær Rosnes 18.08. ble NTNU og HiST oppfordret til å sende en egen søknad om ekstrabevilgning. Denne ble sendt 21.08.06. (Vedlegg 4) Av denne søknaden framgår det klart at en søker om 800.000 kr *per år* i en fireårsperiode.

Flere brikker må på plass før en kan foreta en detaljert budsjettering. Først når statsbudsjettet er klart, vet en om NTNU/HiST får gjennomslag for ekstrabevilgningen. Fagplanene vil også kunne virke inn på ressursbruken.

Praksis er en egen utfordring innenfor lærerutdanningen fordi det ikke er tatt høyde for disse utgiftene innen for den ordinære ressurstildelingen til høyskoler og universiteter. Utgiftene er likevel betydelige. Ved Program for lærerutdanning bruker en ca. 30.000 kr per student i forbindelse med skolepraksis. I den treårige yrkesfaglærerutdanningen er det i tillegg yrkespraksis, og om en beregner utgiftene ved denne praksisen til 15.000 kr per student, blir de samlede praksisutgiftene per student på 45.000 kr.

Generelt kan en si følgende: Det framgår tydelig av utredningen (juni 2006) at det satses på en mest mulig skreddersydd yrkesfaglærerutdanning i Trondheim. Det betyr bl.a. stor grad av gruppedeling etter utdanningsprogram i yrkesdidaktikk, faglig bredde og faglig dybde. Trangere økonomiske rammer enn ønsket vil gjøre det nødvendig å operere med større undervisningsgrupper.

Fordelingen av budsjettmidler mellom NTNU og HiST vil i hovedsak bli avgjort av hvor mange studiepoeng som produseres ved de to institusjonene. I og med at yrkesfaglig bredde og yrkesfaglig dybde legges til HiST, vil høyskolen stå for 2/3 av studiepoengproduksjonen, mens NTNU vil stå for 1/3. Det må føres særskilte forhandlinger mellom de to institusjonene for å komme fram til en egen avtale om økonomien.

Opptakskrav og rangeringsregler

Rammeplanen slår fast at opptak til treårig yrkesfaglærerutdanning bygger på:

- fag/svennebrev eller annen fullført treårig yrkesopplæring på videregående nivå innen det aktuelle yrkesområdet
- minimum to års yrkespraksis
- generell studiekompetanse eller vurdert realkompetanse

Opptaket vil bli en del av Samordna opptak der de nasjonale kravene for opptak til treårig yrkesfaglærerutdanning legges til grunn.

Rangeringsregler er ennå ikke utviklet, men de vil foreligge innen de frister Samordna opptak har satt.

.

Markedsvurdering

Utredningen (juni 2006) dokumenterer at det vil bli et betydelig behov for yrkesfaglærere i årene som kommer (vedlegg 2) Det er ikke foretatt noen oppfølgingsundersøkelse av dem som har tatt treårig yrkesfaglærerutdanning, men vårt bestemte inntrykk er at svært få har hatt problemer med å skaffe seg jobb.

Det har imidlertid rekrutteringsproblemer knyttet til de teknologiske utdanningsprogrammene. Disse utfordringene er grundig omtalt i utredningen (juni 2006).

Kapittel 6 er viet dette temaet spesielt. For å sikre stabilitet og en jevn tilgang på søker, har en valgt å satse bredt i Trondheim. I tillegg til de teknologiske utdanningsprogrammene vil det også bli gitt tilbud innen Helse- og sosialfag og Restaurant og matfag. Helse- og sosialfag har vært det klart mest populære tilbudet på landsplan. Restaurant og matfag er det tilbudet som har hatt best oppfylld i forbindelse med årets inntak ved HiAk.

Trondheims ry som teknologihovedstad og Norges mest populære studentby vil kunne gjøre det noe lettere å rekruttere til de teknologiske utdanningsprogrammene her enn ved de høyskolene som har hatt dette tilbudet til nå. Det er imidlertid ingen tvil om at det kreves en bevisst og målrettet markedsføringsinnsats for å oppnå en god rekruttering innenfor de teknologiske utdanningsprogrammene. Fokuset for rekrutteringsarbeidet er staket ut i utredningen (juni 2006):

NTNU og HiST har som mål at andelen av studenter som er under 30 år og kommer direkte fra bedrift/institusjon skal være høyere enn hva tilfellet har vært innenfor den treårige yrkesfaglærerutdanningen til nå.

Skal dette målet nås, må det satses særlig sterkt på et tett samarbeid med næringslivet. Det er alt opprettet et samarbeid med tre store bedrifter i Trondheim, Tine, Gilde og Siemens. Samarbeidet med bedrifter/institusjoner er viktig både for å sikre studentene praksisplasser og for å rekruttere studenter til utdanningen. Både de videregående skolene og bedrifter/institusjoner har et stort ansvar når det gjelder utdanningen av framtidige fagarbeidere. Det er kommet klare ønsker fra næringslivshold om at NTNU/HiST skal tilby et strukturert instruktørutdanning for dem som har ansvaret for lærlinger i bedrifter/institusjoner. En tar sikte på å bygge opp en slik instruktørutdanning basert på moduler i den treårige yrkesfaglærerutdanningen. Dette skal gjøre det mulig for dem som tar instruktørutdanning, å gå videre til full yrkesfaglærerutdanning.

Det er ellers nødvendig å gå bredt ut med rekrutteringsarbeidet, og foruten bedrifter/institusjoner blir også skoler, rådgivere, fylkeskommuner og arbeidstaker- og arbeidsgiverorganisasjoner viktige samarbeidspartnere.